

Uznaniowe ulgi w podatkach i opłatach na wnioszek osób fizycznych

Karta usługi

Data zatwierdzenia

07.01.2026

Uznaniowe ulgi w podatkach i opłatach na wnioszek osób fizycznych

Urząd Miasta Rzeszowa

1. Wymagane dokumenty do załatwienia sprawy

Podpisany przez Stronę lub pełnomocnika wniosek o przyznanie ulgi, spełniający wymogi art. 168 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm.), tj. m.in. zawierający co najmniej treść żądania, wskazanie osoby, od której pochodzi, oraz adres (miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności) lub adres do doręczeń w kraju, identyfikator podatkowy, a w przypadku nierezydentów - numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, o ile brak jest identyfikatora podatkowego, oraz w przypadku prowadzonej działalności gospodarczej rozumianej jako oferowanie towarów lub usług na rynku, dodatkowo spełniający wymogi ustalone w przepisach szczególnych, tj. dotyczące pomocy publicznej.

Podanie wniesione na piśmie albo ustnie do protokołu powinno być podpisane przez wnoszącego. Jeżeli podanie wnosi osoba, która nie może lub nie umie złożyć podpisu, podanie lub protokół podpisuje za nią inna osoba przez nią upoważniona, czyniąc o tym wzmiankę obok podpisu.

W przypadku działania przez pełnomocnika szczególnego - wymagane jest pełnomocnictwo szczególne upoważniające do działania w sprawie.

Wymagane informacje i dokumenty:

dokumenty potwierdzające występowanie ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, tj. dokumenty obrazujące aktualną sytuację finansową, zdrowotną i majątkową podatnika i wszystkich osób prowadzących z nim wspólne gospodarstwo domowe, świadczące o niemożności zapłaty oraz potwierdzające podnoszone przez podatnika argumenty.

Organ podatkowy przed wydaniem decyzji w sprawie zastosowania ulgi podatkowej, w przypadku podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, prowadzi postępowanie również na podstawie ww. ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

W związku z powyższym w przypadku prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu jw. dodatkowo wraz wnioskiem należy wskazać, na piśmie, o jaki rodzaj pomocy, określonej w art. 67b ww. ustawy Ordynacja podatkowa Podatnik się ubiega oraz złożyć odpowiadające wskazanemu przeznaczeniu informacje, o których mowa w art. 37 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500) i aktach wykonawczych do ww. ustawy. Należy również podać informację o przedmiocie działalności i stanie zatrudnienia.

[Przykładowy wniosek do pobrania](#)

[Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis.](#)

[Oświadczenie](#)

[Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis w rolnictwie](#)

2. Złożenie wniosku drogą elektroniczną

Można przesyłać na adres do doręczeń elektronicznych (ADE): AE:PL-60020-53588-GCHSH-14.

3. Opłaty

Nie pobiera się

4. Miejsce złożenia dokumentów

Kancelaria Urzędu Miasta Rzeszowa, ul. Rynek 12, 35-064 Rzeszów lub Wydział Finansowy Urzędu Miasta Rzeszowa ul. Okrzei 1, 35-002 Rzeszów.

5. Sposób i termin załatwienia sprawy

Sposób załatwienia sprawy: wydanie decyzji lub postanowienia.

Termin załatwienia sprawy: 1 miesiąc a w przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej 2 miesiące.

O każdym niezłażeniu wniosku w terminie Podatnik zawiadamiany jest postanowieniem z podaniem przyczyn i przewidywanego nowego terminu załatwienia sprawy.

W przypadku braków formalnych wniosku, Wnioskodawca zostanie wezwany do ich usunięcia, w terminie 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

W przypadku innych braków Wnioskodawca zostanie wezwany do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni.

Termin załatwienia sprawy liczy się od daty złożenia wszystkich wymaganych dokumentów.

6. Tryb odwoławczy

Na postanowienie przysługuje stronie prawo wniesienia zażalenia do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie, w terminie 7 dni od daty jego doręczenia. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa. Od decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa.

7. Podstawa prawna

Ustawa z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2024 r., poz. 1572 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r., poz. 500) wraz z aktami wykonawczymi.

8. Przetwarzanie danych osobowych interesantów w Wydziale Finansowym Urzędu Miasta Rzeszowa

[Klauzula informacyjna dotycząca danych osobowych.](#)

9. Uwagi

Uznawione ulgi podatkowe, w tym stanowiące pomoc publiczną, stosowane są w:

- podatku od nieruchomości,
- podatku rolnym,
- podatku leśnym,
- podatkach pobieranych w ramach łącznego zobowiązania pieniężnego,
- podatku od środków transportowych,
- opłacie za gospodarowanie odpadami komunalnymi,
- opłacie skarbowej.

Katalog uznawianych ulg podatkowych, które może stosować organ podatkowy, na wniosek, podatnika zawiera ww. art. 67 a § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa.

Art. 67a § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa stanowi, że organ podatkowy, na wniosek podatnika, w zastrzeżeniu art. 67b, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie natomiast z art. 67a § 2 ww. ustawy Ordynacja podatkowa umorzenie zaległości podatkowej powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub w takiej części, w jakiej została umorzona zaległość podatkowa.

Definicję zaległości podatkowej, zawiera art. 51 § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa stanowiący, że zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie płatności.

Z kolei art. 67b § 1 Ordynacji podatkowej, stanowi, że organ podatkowy na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, określonych w art. 67a:

- 1) które nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) które stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) które stanowią pomoc publiczną:
 - a) udzielaną w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
 - b) udzielaną w celu zapobieżenia lub likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
 - c) udzielaną w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
 - d) udzielaną w celu promowania i wspierania kultury, dziedzictwa narodowego, nauki i oświaty,
 - e) będącą rekompensatą za realizację usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym powierzonych na podstawie odrębnych przepisów,
 - f) na szkolenia,
 - g) na zatrudnienie,
 - h) na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw,
 - i) na restrukturyzację,
 - j) na ochronę środowiska,
 - k) na prace badawczo-rozwojowe,
 - l) regionalną,
 - m) udzielaną na inne przeznaczenia określone na podstawie § 6 przez Radę Ministrów.

§ 2. Ulgę w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadku wymienionym w § 1 pkt 3 lit. a, mogą być udzielane jako pomoc indywidualna albo w ramach programów pomocowych określonych w odrębnych przepisach.

§ 3. Ulgę w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadkach wymienionych w § 1 pkt 3 lit. b-l mogą być udzielane jako pomoc indywidualna zgodna z programami rządowymi lub samorządowymi albo udzielane w ramach programów pomocowych określonych w odrębnych przepisach.

Z Komunikatu KE w sprawie definicji pomocy wynika, że wyłącznym kryterium definicji działalności gospodarczej jest oferowanie towarów i/lub usług na rynku, a dla ww. klasyfikacji bez znaczenia jest status podmiotu w świetle prawa krajowego. Nie jest istotny zarobkowy cel działalności (rola zysku). Przyjmuje się, że prawo polskie z uwagi na węższą definicję działalności w tym względzie, należy stosować jedynie pomocniczo.

Zgodnie z prawem unijnym, pomoc publiczną stanowi wsparcie dla podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, jeśli spełnione są wszystkie przesłanki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, tj.:

- wsparcie udzielane jest przez państwo lub ze środków państwowych,
- przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku (w postaci otrzymania dodatkowych środków lub zwolnienia z obciążeń),
- wsparcie ma charakter selektywny (uprzywilejowanie określonego przedsiębiorcy lub określonych przedsiębiorców albo produkcji określonych towarów),
- wsparcie grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Organ podatkowy przed wydaniem decyzji w sprawie zastosowania ulgi podatkowej, w przypadku podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, prowadzi postępowanie również na podstawie ww. ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o

postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2026 r., poz. 500).

Samo spełnienie warunków wynikających z ww. ustawy nie jest wystarczające do przyznania ulgi podatkowej, po-nieważ podstawą stosowania ulg podatkowych wymienionych w art. 67a § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa jest ważny interes podatnika lub interes publiczny. Przykładowo wyrok NSA Warszawa z dnia 28.06.2011 r., sygn. akt: II FSK 243/10, publ. LEX nr 1083063, w którym sąd stwierdza: „Organ podatkowy nie może udzielić ulgi podatkowej osobie prowadzącej działalność gospodarczą, o ile nie zachodzą łącznie przesłanki udzielenia takiej ulgi określone w przepisach art. 67a i art. 67b o.p.”

O ile więc z wnioskiem o zastosowanie uznawionej ulgi podatkowej występuje przedsiębiorca, ulgi te muszą być udzielane z zachowaniem również przepisów UE regulujących udzielanie pomocy publicznej.

Pomoc w formie ulg podatkowych co do zasady stanowi pomoc publiczną, ponieważ spełnia przesłanki określone w tym przepisie.

Zgodnie z art. 3 ww. ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej zasady dopuszczalności udzielania pomocy publicznej określają przepisy art. 14, art. 42, art. 93 oraz art. 106-109 TFUE.

Podatnik wnioskujący o udzielenie pomocy publicznej zobowiązany jest również do złożenia informacji, o których mowa w ww. art. 37 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz przepisach wykonawczych do ww. ustawy. Art. ten stanowi, że:

1. Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:
 - 1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
 - 2) informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis.

2. Podmiot ubiegający się o:
 - 1) pomoc de minimis w rolnictwie jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy, wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie oraz pomocy de minimis, jakie otrzymał w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
 - 2) pomoc de minimis w rybołówstwie jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy, wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie oraz pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w okresie 2 poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w okresie 2 poprzedzających go lat podatkowych;
 - 3) pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy, informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

2a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 3, oraz wzór formularza informacji, kierując się koniecznością zapewnienia zupełności i przejrzystości przedstawianych informacji.

3. Prezes Urzędu przedstawia Komisji, na jej wniosek, informacje o pomocy de minimis.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przedstawia Komisji, na jej wniosek, informacje o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

5. Podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o jej udzielenie, informacji dotyczących wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz informacji o otrzymanej pomocy publicznej, zawierających w szczególności wskazanie dnia i podstawy prawnej jej udzielenia, formy i przeznaczenia, albo oświadczenia o nieotrzymaniu pomocy.

Zakres informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis, określony został rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, wydanym przez Radę Ministrów z dnia 29.03.2010 r. (Dz.U. z 2026 r., poz. 449).

Zakres informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o udzielenie ww. pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie określony został rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej wydanym przez Radę Ministrów z dnia 8 grudnia 2025 r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz.U. z 2025 r., poz. 1752).

Zakres informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, określony został rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, wydanym przez Radę Ministrów z dnia 29.03.2010 r. (Dz.U. Nr 53, poz. 312 z późn. zm.).

Do czasu przekazania przez podmiot ubiegający się o pomoc zaświadczeń, oświadczeń lub informacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 5, pomoc nie może być udzielona temu podmiotowi (art. 37 ust 7 ww. ustawy ww. ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej).

Przedsiębiorcy korzystającego z pomocy obowiązują warunki z dnia jej udzielenia (nabywa prawa do pomocy) w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Pomoc de minimis stanowi szczególny rodzaj pomocy państwa, gdyż uznaje się, że ze względu na małą wartość nie powoduje zakłócenia konkurencji w wymiarze unijnym. Pomoc w tej formule stanowi szczególną kategorię wsparcia udzielanego przez państwo, gdyż uznaje się, że ze względu na swą wartość nie powoduje ona zakłócenia konkurencji w wymiarze unijnym. W związku z powyższym, nie stanowi ona de facto pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a w konsekwencji nie podlega kwalifikacji Komisji Europejskiej.

Podstawowym aktem określającym zasady udzielenia pomocy publicznej de minimis jest rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. Zastąpiło ono rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2023/2831, całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 300 000 EUR w okresie 3 lat, przy czym, zgodnie z pkt 11 preambuły do ww. rozporządzenia, „dla każdego przypadku przyznania nowej pomocy de minimis należy uwzględnić całkowitą kwotę pomocy de minimis przyznanej w ciągu minionych trzech lat”.

Zasada de minimis w ramach rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 nie ma zastosowania w odniesieniu m.in. do przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury oraz działalności związanej z produkcją podstawową produktów rolnych.

Zasady dopuszczalności pomocy de minimis w sektorze rolnym w odniesieniu do produkcji podstawowej produktów rolnych określa rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18.12.2013 r. w sprawie zastosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym, zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2019/316 z dnia 21.02.2019 r. zmieniającym rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym oraz zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) 2024/3118 z dnia 10 grudnia 2024 r.

Rozporządzenie Komisji (UE) 2024/3118 z dnia 10 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym zostało opublikowane w Dz. Urz. UE z dnia 13.12.2024. L 3118 i weszło w życie w dniu 16 grudnia 2024 r.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Komisji (UE) 2024/3118 z dnia 10 grudnia 2024 r. całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 50 000 euro w okresie trzech lat (dotychczas 25 000 euro).

Wysokość trzyletniego krajowego limitu skumulowanej kwoty pomocy de minimis w rolnictwie wynosi 682 850 000,00 euro (dotychczas 295 932 125,00 euro).

Okres, jaki należy brać pod uwagę to okres minionych 3 lat, w miejsce dotychczasowych 3 lat podatkowych.

Rozporządzenie (UE) nr 1408/2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym stosuje się do dnia 31 grudnia 2032 r.

Natomiast w sektorze rybołówstwa pomoc de minimis udzielana jest na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) Nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2023/2391 z dnia 4.10.2023 r., zmieniającym rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2014, (UE) nr 1408/2013 i (UE) nr 360/2012 w odniesieniu do pomocy de minimis przyznawanej na przetwarzanie i wprowadzanie i wprowadzanie i wprowadzanie w praktyce (UE) nr 717/2014 w odniesieniu m.in. do całkowitej kwoty pomocy de minimis przyznawanej jednemu przedsiębiorstwu. Rozporządzenie obowiązuje do 31.12.2029 r.

Przedsiębiorcy prowadzący działalność w sektorze przetwórstwa i/lub wprowadzania do obrotu produktów rolnych oraz produktów rybołówstwa i akwakultury mogą ubiegać się o pomoc de minimis na warunkach określonych w ww. rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831.

Szczegółne zasady mają zastosowanie do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi w ogólnym interesie gospodarczym.

Zostały one uregulowane w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2832 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczące w ogólnym interesie gospodarczym.

Ubiegając się o pomoc de minimis należy wraz z wnioskiem o zastosowanie uznawionej ulgi podatkowej złożyć:

- 1) poprawnie wypełniony Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis,
- 2) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie Podatnik otrzymał w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
- 3) informacje dotyczące sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy, w tym prowadzenia finansowe za okres 3 ostatnich lat obrotowych sporządzone zgodnie z przepisami o rachunkowości w przypadku pomocy de minimis udzielanej na warunkach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), jeżeli do ustalenia wartości pomocy de minimis konieczne jest ustalenie stopy referencyjnej mającej zastosowanie do wnioskodawcy - taka sytuacja ma miejsce w przypadku wnioskownika-o rozłożeniu na raty lub odroczeniu.

W przypadku braków formalnych wniosku Podatnik zostanie wezwany do ich usunięcia, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

W przypadku innych braków Podatnik zostanie wezwany do uzupełnienia wniosku.

Dane karty usług

Opracował	Elżbieta Gorczyca Sławomir Wołowicz	07.01.2026
Zatwierdził	Urszula Szczypek	07.01.2026
Osoba odpowiedzialna za aktualizację karty	Sławomir Wołowicz	07.01.2026